

הנושא את האשה פרק שנים עשר כתובות

מוזמן לחיי העולם הבא. מימה והלא כל ישראל יש להם חלק לעוה"צ ופירש הרב ר' מאיר כל היכא דאמר מוזמן לחיי העולם הבא היינו בלא דין ובלא יסורין: **אורתו** היום שמת רבי במלך קדושה. שהיו קורין אותו רבינו הקדוש והוא דמינא זשילהי סוטה (דף מט.) משמת ר' בטלה ענוה ויראה י"ל קדושה בכלל והרב רבי חיים כהן היה אומר אילמלי הייתי כשנפטר ר"ת הייתי מטמא לו דהאי בטלה קדושה דקאמר הכא היינו קדושת כהונה וכן מוכח מדקאמר אותו היום משמע אותו היום דוקא ותו לא ובהדיא אמר זירושלמי דמס' זכרות צ"י מי שמתו דכשמת רבי אמרו אין כהונה היום ואין גרלה לרבי דכמדומה לרבי דהתם מיירי צטומלת צית הפרס דרצנן אכל טומאה לאוריתתא לא: ומנח

והושיבו ישיבה לאחר שלשים יום שמעון בני חכם גמליאל בני נשיא חנינא בר חמא ישב בראש: אל תספדוני בעיירות: סבור מינה משום טרחא הוא דקאמר כיון דחזי דקספדי בכרכים וקאתו כולי עלמא אמרו שמע מינה משום יקרא הוא דקאמר הושיבו ישיבה לאחר שלשים יום דלא עדיפנא ממשא רבינו דכתיב ויובכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלשים יום תלתין יומין ספדין ביממא וליליא מכאן ואילך ספדו ביממא וגרסי בליליא או ספדו בליליא וגרסי ביממא יעד דספדי תריסר ירחי שתא ההוא יומא דאשכבתיה דרבי נפקא בת קלא ואמרה כל דהוה באשכבתיה דרבי מוזמן הוא לחיי העוה"ב ההוא כובס כל יומא הוה אתי קמיה ההוא יומא לא אתא כיון דשמע הכי סליק לאיגרא ונפל לארעא ומית יצתה בת קול ואמרה אף ההוא כובס מוזמן הוא לחיי העולם הבא: שמעון בני חכם: מאי קאמר הכי קאמר יאע"פ ששמעון בני חכם גמליאל בני נשיא אמר לוי צריכא למימר אמר רבי שמעון בר רבי צריכא לך ולמטלעתך מאי קשיא ליה הא קרא קאמר ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור וההוא ממלא מקום אבותיו הוה ורבן גמליאל אינו ממלא מקום אבותיו הוה ורבי מאי טעמא עבד הכי נדי דאינו ממלא מקום אבותיו בחכמה וביראת חמא ממלא מקום אבותיו הוה: חנינא בר חמא ישב בראש לא קיבל רבי חנינא שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה יתיב רבי אפס ברישא ויתבי רבי חנינא אבראי ואתא לוי ויתבי גביה נח נפשיה דרבי אפס ויתבי רבי חנינא ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא לבבל והיינו דאמרי ליה לרב ג' גברא רבה אקלע לנהרדעא ומטלע ודריש כלילא ישרי אמר שמע מינה נח נפשיה דרבי אפס ויתבי רבי חנינא ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא נפשיה ור' אפס כדיתבי יתיב ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא איבעית אימא לוי לר' אפס מיכף הוה כייף ליה ואי בעית אימא כיון דאמר ר' חנינא בר חמא ישב בראש לא סגי דלא מליך דכתיב בהו בצדיקים ונתגור אומר ויקם לך והא הוה ר' חייא נח נפשיה והאמר ר' חייא אני ראיתי קברו של רבי והורדתי עליו דמעות איפוך והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי במלך קדושה איפוך והתניא כשחלה רבי נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא בוכה אמר לו רבי מפני מה אתה בוכה והתניא מת מתוך השחוק סימן יפה לו מתוך הבכי סימן רע לו פ' פניו למעלה סימן יפה לו פניו למטה סימן רע לו פניו כלפי העם סימן יפה לו כלפי הכותל סימן רע לו פניו ירוקין סימן רע לו פניו צהובין ואדומים סימן יפה לו מת בע"ש סימן יפה לו במו"ש סימן רע לו מת בערב יוהכ"פ סימן רע לו במוצאי יוהכ"פ סימן יפה לו מת מחולי מעיים

סימן יפה לו פ' מפני שרובם של צדיקים מיתתן בחולי מעיים א"ל אנא אתורה ומצות קא בכינא איבעית אימא ר' חנינא בר חמא ישב בראש לא תיפוך ר' חייא עסוק במצות הוה ורבי סבר לא אפגריה והיינו דכ"י הוה מינצו ליה מפלפולי א"ל ר' חייא אנא עבדי דלא משתכחה תורה מישראל ושידינא ומגדלנא נישבי וציידינא טביא ומאכילנא בישרא ליתמי ואריכנא מגילתא ממשכי דטביא וסליקנא למתא דלית בה מקרי דרדקי וכתבנא חמשא חומשי לחמשא ינוקי ומתנינא שיתא סידרי לשיתא ינוקי לכל חד וחד אמרי ליה אתני סידרך לחברך והיינו דאמר רבי כמה גדולים מעשה חייא א"ל ר"ש ב"ר אפילו ממך א"ל אין א"ל רבי ישמעאל ברבי יוסי אפילו מאבא א"ל חס ושלום לא תהא כזאת בישראל אמר להן לבני קטן אני צריך נכנס ר' שמעון אצלו מסר לו סדרי חכמה אמר להן לבני גדול אני צריך נכנס רבן גמליאל אצלו ומסר לו סדרי נשיאות אמר לו בני נהוג נשיאותך ברמים זרוק מרה בתלמידים איני והא כתיב ואת יראי ה' יכבד ואמר מר ז' זה יהושפט מלך יהודה כשהיה רואה תלמיד חכם היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקרא לו רבי רבי מרי מרי לא קשיא הא בצניעא הא בפרהסיא תניא רבי מוטל בצפורי ומקום מוכן לו בבית שערים והתניא צדק צדק תרדף הלך אחר ר' לבית שערים ר' בבית שערים הוה אלא כיון דחלש אמטיוהי לציפורי דמדליא

בה א ב מיי פ"ג מהל' אכל הלכה י סגן עשין דרצנן צ טושיע י"ד סימן ט"ז סעף ב: בו ג ד ה מיי פ"ד מהל' כלי המקדש הלכה ב ופ"א מהלכות מלכים הלכה ז סגן עשין קטו טושיע י"ד סימן רמז סעף י"ח וסימן ט"ז סעף כ: כה"ה: בו ו מיי פ"ט מהלכות שבת הלכה י סגן לאוין סה טושיע א"ח סגן ט"ז סעף ה: בה ז מיי פ"ד מהלכות שבת הלכה ה טושיע י"ד סימן רמז סעף א':

מוסף רש"י

ירחיק רבי חנינא אבראי. מתוך שהיה ר' חנינא חסוד לא נכנס לבית מדרשו והיה יושב בחוץ ומשום כבודו יש לו לוי ליה ללוי כו' וקאתא לבבל. שלא היה רבי חנינא גדול הימנו, לא בתורה ולא בשנים ולא כיף ליה לוי, וכל לכהן (שם). לוי לר' אפס מיכף הוה כייף ליה. שהרי וכן ממנו (שם). מחולי מעיים. שמיסורין ציפורין וממסקין טעמיהן (שבת ק"ח). ר' חנינא. כ"ד חמא (בי"ח פ"ה). דאיתנא ביתא ושדינא. זרע עלי וזעמי שפתן. שדינא. משלך (שם). ומגדלנא נישבי. וקולע עלי ממנו כשמת ומתמרות (שם). וציידינא טביא. ואני נד צניס (שם). ואריכנא מגילתא. ומתקן אני מעטותיהם קליפס (שם). חמשא חומשי לחמשא ינוקי. לכל אחד ספדו (שם). ומתנינא. על פה (שם).

א) שבת נו"ט. ב) ו' אדר"י פרק סה. ג) נשבת ק"ח. ד) נשתי יתא מיעות לעולם לא תיפוך. ה) צ"מ פה: ו) יש גורסין דמיס עיין עיין עיין דס צ"ג. ו) נשבת כ"ד. ח) סנהדרין נ"ב. ט) צע"י יתא מיעות רבי צניס שעריס הוי. (שבת ק"ח).

תורה אור השלם

1. ויקבו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתגורו ימי כבי אבל משה.
2. ויתן להם אביהם מתנות רבות לבטח ולקודב ולמגדנות עם עיר מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור.
3. ויתגור אומר ויקם לך ועל ירדךי נהג אור: איוב כב כח
4. נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי יכבד נשבע לקדע ולא יזמר: תהלים טו ד
5. צדק צדק תרדף למען תתנה וירשת את הארץ אשר יי אלהיך דברים טו כ

גליון הש"ס

ג' בשניה רואה ת"ח. בלקוט מלכס ד' א' סי' רכ"ד א"ת' תנא דבי אליהו מ"מ וכה אליהו ז"ל שהסתי את הפת לפי ששעה וכו' וכשהיה רואה צ"א צדיקים היה מגפסן ומחבקן ומנשקן: